

μίας της Ελλάδος το 1932

Γράφει ο Filistor

(Πριν ξεκινήσουμε το κείμενο μας για την Ελληνική χρεοκοπία του 1932, ας ξεκαθαρίσουμε τι σημαίνει ο όρος χρεοκοπία για μια εθνική οικονομία. Χρεοκοπία λοιπόν σημαίνει όταν το κράτος κηρύσσει παύση πληρωμών και δηλώνει στους πιστωτές του πως αδυνατεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σε αυτούς. Στην συνέχεια είτε η κυβέρνηση έρχεται σε διαπραγμάτευση με τους πιστωτές της προτείνοντας να γίνει η εξόφληση σε μικρότερα ποσά, η αν τα χρέη είναι δυσβάστακτα (και αυτό είναι το χειρότερο), αναλαμβάνει το Δ. Ν. Τ. και εκχωρεί σημαντικούς πόρους της πτωχευμένης χώρας απ' ευθείας στους πιστωτές της.)

Το 1927 ο Ελευθέριος Βενιζέλος επιστρέφει στην Ελλάδα και γίνεται δεκτός ως

μεσσίας από τον Ελληνικό λαό. Μετά από πολλή σκέψη και πιέσεις από το περιβάλλον του ανακαλεί την απόφαση του προ τετραετίας για παραίτηση από την πολιτική και επανέρχεται σε αυτή ως αρχηγός του κόμματος των Φιλελευθέρων στις 23 Μαΐου 1928. Το μέγεθος του εκλογικού θριάμβου των Βενιζελικών στις εκλογές της 19ης Αυγούστου ήταν απρόσμενο ακόμη και για τον αρχηγό του: οι βενιζελικοί εξέλεξαν 223 βουλευτές έχοντας μια συντριπτική πλειοψηφία στην βουλή.

Η Ελληνική οικονομία είχε κάνει βήματα σταθεροποίησης την διετία 1926-1928. Η δραχμή σταθεροποιήθηκε μετά από δεκαπέντε χρόνια συνεχούς υποτίμησης. Έτσι, το 1928 η δραχμή εντάχθηκε στον περίφημο “κανόνα του χρυσού”. Ο “κανόνας του χρυσού” ήταν ένας

μηχανισμός μετατροπής των νομισμάτων μέσω μιας ισοτιμίας σε σχέση με τις τιμή του χρυσού. ([περισσότερα...](#))